

МАЙМУНКАТА МИМУСЪ

VIII. Какъ Мимусъ завърши своя земенъ пжтъ

Циркътъ ни трѣбваше да предприеме едно пжтуване изъ други градове.

Азъ знаехъ, че скитническиятъ животъ не понася на Мимуса. Промѣната на температурата особено вреди на неговото нѣжно тѣло, привикнало на топълъ климатъ. Но нѣмаше, кому да го оставимъ, нѣмаше, кой да се грижи за него. Решихме да го вземемъ съ насъ, като се опитваме да го пазимъ, колкото се може по-добре.

Часътъ на тръгването дойде. Автомобилътъ е готовъ. Мимусъ е облѣченъ въ плетено вълнено костюмче, съ шапчица на главата, на която виси пискюлче, цѣлъ увитъ въ шалъ. Той седи въ своята клетка при насъ и се радва като дете—разбира добре, че ще пжтуваме, а обича много да пжтува.

Клетиятъ Мимусъ!

Гдето отидохме съ нашия циркъ, навсѣкжде искаха и Мимусъ да покаже своето изкуство, и той да изпълни нѣкой номеръ, но азъ все отказвахъ, защото, едно, че не мислѣхъ съ Мимуса да печеля пари, а го възпитавахъ, за да видя, докжде може той да достигне въ своето развитие и, друго, бояхъ се, като излиза по сцената, да не простине. Още повече, че той не се подаваше на лѣкуване: когато заболѣе, не приемаше лѣкарство.

Първитѣ дни отъ нашитѣ обиколки той мина добре. Бѣше здравъ, бодъръ и веселъ.

Последната радостъ на Мимуса. При насъ дойде негърътъ Кукъ. Той бѣше строенъ и милъ човѣкъ, съ мекъ приятенъ гласъ. Още съ появяването си, макаръ и непознатъ, той се хареса на Мимуса. Безъ да го забележимъ, той се хвърли върху Кука, полази по тѣлото му и седна на раменетѣ му, свѣтналъ отъ радостъ. Що бѣше това? Дали Мимусъ разбра, че тѣ двамата съ негъра Кукъ сж съотечественици, деца на топлинѣ страни?

Дълго време Кукъ развежда Мимуса изъ стаята. Радваха се и двамата, радвахме се всички.

Вече Мимусъ и Кукъ станаха добри приятели.

Наскоро следъ това Мимусъ заболѣ. Трѣбвало да му